

**ВЗАЄМОДІЯ ДЕРЖПРИКОРДОНСЛУЖБИ З ІНШИМИ
ПРАВОХОРОННИМИ ОРГАНАМИ ЩОДО ПРОТИДІЇ
НЕЗАКОННОМУ ПЕРЕПРАВЛЕННЮ ОСІБ
ЧЕРЕЗ ДЕРЖАВНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ**

Полинюк Н. В.

*командир відділення 341 навчальної групи
факультету правоохоронної діяльності,
Національна академія Державної прикордонної служби України
імені Богдана Хмельницького
м. Хмельницький, Україна*

Ніколаєнко Т. Б.

*доктор юридичних наук, професор, полковник юстиції,
професор кафедри теорії права
та кримінально-процесуальної діяльності,
Національна академія Державної прикордонної служби України
імені Богдана Хмельницького (військова частина 9960)
м. Хмельницький, Україна*

Ефективна протидія незаконному переправленню осіб через державний кордон України сьогодні є одним із ключових завдань держави у сфері забезпечення національної безпеки. Це явище має складний і багаторівневий характер, воно пов'язане з діяльністю організованих злочинних угруповань, які активно застосовують сучасні технології, міжнародні зв'язки та корупційні схеми. Тому боротьба з ним неможлива без комплексного підходу, який включає вдосконалення міжвідомчої взаємодії, застосування сучасних технічних засобів, використання аналітичних платформ і залучення міжнародного досвіду.

З огляду на масштаби та складність проблеми, протидія незаконному переправленню осіб через державний кордон України вимагає узгоджених дій кількох державних структур. До цього процесу залучаються Державна прикордонна служба України (далі – Держприкордонслужба), Національна поліція, Служба безпеки України, Державна міграційна служба, митні органи. Втім, як показує практика, рівень координації діяльності між цими органами залишається не завжди є достатнім. Це спричиняє дублювання функцій органів, затримку у прийнятті необхідного, до втрати оперативної інформації, що значно знижує ефективність правоохоронної діяльності [4, с. 55].

Ключовою проблемою є відсутність єдиної інтегрованої інформаційної системи. Сьогодні кожна зі служб користується власними базами даних, які часто не синхронізуються між собою. Це унеможливує швидке встановлення осіб, які вже були причетними до організації незаконного переправлення осіб через державний кордон, не дає змоги чи мінімізує виявленню транснаціональних злочинних зв'язків. Створення міжвідомчої бази даних, яка міститиме відомості про маршрути, транспортні засоби, підроблені документи та підозрюваних осіб, дозволить своєчасно виявляти правопорушників і прогнозувати нові схеми їх діяльності.

Окреме значення має належність забезпечення оперативного обміну інформацією між правоохоронними структурами у режимі реального часу. Особливо це важливо для прикордонних регіонів, де злочинні угруповання можуть швидко змінювати маршрути залежно від ситуацій. Запровадження єдиного протоколу передачі даних дозволить скоротити час реагування та попередити використання нових каналів незаконного переправлення [1, с. 69].

Ефективним засобом протидії також є організація спільних оперативно-розшукових груп, що включають представників кількох правоохоронних органів. Такі групи забезпечують узгодженість дій від моменту збору інформації до затримання правопорушників. Вони також дозволяють нейтралізувати злочинні схеми, що охоплюють різні регіони країни, і мінімізувати ризики дублювання заходів.

Незаконне переправлення осіб через державний кордон має виразний транснаціональний характер. Багато організаторів перебувають за межами України та координують свої дії через міжнародні злочинні мережі. Тому важливим напрямом у цьому є співпраця з іноземними правоохоронними структурами та міжнародними організаціями. Регулярний обмін інформацією з прикордонними службами сусідніх держав, інтеграція у системи зокрема Інтерпол, Європол та FRONTEX підвищують ефективність протидії та дозволяє швидше виявляти транскордонні злочинні угруповання [3, с. 198].

Слід наголосити, що злочинні організації активно застосовують новітні засоби – зашифровані канали зв'язку, криптовалютні розрахунки, безпілотники для розвідки, спеціально обладнані транспортні сховища. Тому у таких умовах протидія можлива лише за допомогою сучасних технічних засобів. До пріоритетних належить впровадження систем відеоспостереження, тепловізорів, біометричного контролю, а також скануючих систем для перевірки транспортних засобів. Це значно ускладнює використання фальшивих документів і дозволяє виявляти приховані спроби переправлення.

У сучасних умовах важливо не лише фіксувати факти порушень, але й передбачати можливі загрози. Аналітичні системи моніторингу та

прогнозування дозволяють обробляти великі обсяги даних і виявляти закономірності у діях злочинців. Системи розпізнавання облич, бази даних повторних правопорушень, алгоритми машинного навчання – усе це інструменти, які дають змогу виявляти нові схеми ще до їх реалізації.

Практика країн Європейського Союзу демонструє ефективність поєднання технічних засобів, аналітики та спільних дій правоохоронних структур. Зокрема, діяльність FRONTEX довела можливість прогнозування міграційних потоків і попередження нелегальної міграції. Україна може адаптувати ці практики до власних умов, організовуючи спільні тренінги з іноземними партнерами та інтегруючи свої системи моніторингу у загальноєвропейський простір [2, с. 194].

Таким чином, удосконалення міжвідомчої взаємодії, використання сучасних технологій та аналітичних систем, а також міжнародна кооперація є ключовими умовами підвищення ефективності протидії незаконному переправленню осіб. Створення інтегрованих баз даних, запровадження єдиних протоколів обміну інформацією, організація спільних оперативних заходів і використання передових технічних рішень дозволять забезпечити надійний захист державного кордону України та нейтралізувати транснаціональні злочинні схеми.

Література

1. Дзюба М. А. Реформування правоохоронної системи України в контексті запровадження міжнародного досвіду. *The XIX International scientific and practical conference «Science, modern technologies and humanity: problems, theories and thoughts»*. Krakow, Poland, 12. С. 66–72. URL: <https://eu-conf.com/>

2. Мартянова Р.А. Досвід країн ЄС у сфері протидії нелегальній міграції: виклики та шляхи їх вирішення. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія : Публічне управління та адміністрування*. 2024. Т. 35 (74), № 1. С. 189–195.

3. Редька В., Пелих В., Копилов Е. Інструменти Інтерполу в забезпеченні ефективного міжнародного оперативно-розшукового співробітництва. *Universum*. 2025. № 21. С. 196–199.

4. Терлецький Є. До питання кримінальної відповідальності за незаконне переправлення осіб через державний кордон України. *СБУ в умовах війни в Україні: сучасні реалії та інноваційні стратегії забезпечення національної безпеки: матеріали міжнародної науково-практичної конференції*. 2024. С. 55–58.